

til Statsrevisionens Bemærkning om, at der i Grønland til enhver Tid bør være en saa god og rigelig Forsyning tilstede, at ikke uforudsete Ulykkesilfælde kunne foraarsage Mangel; men skal hertil spie, at ogsaa Fremmede leilighedsvis ty til Kolonierne om Hjælp og selvfølgelig ikke kunne afvises. Under de Forhold, hvorunder Kolonierne i Grønland ere stillede, vilde det være forbundet med stort Ansvar at fordrø Størrelsen af Beholdningerne nedsat, men man erkjender, at den paa den anden Side ikke heller bør forges ud over, hvad der efter samtlige foreliggende Omstændigheder maa anses fornødent."

Indenrigsministeren indrømmer i ovenstaaende Skrivelse, at den Kontrol med Regnskabsførelsen i Grønland, som man vilde opnaa ved det omhandlede Pengeregnskab, vilde være nyttig. Nødvendig kan han derimod fra sit Stæde ikke finde en saadan Kontrol. Det er imidlertid den eneste Maade, hvorpaa Statsrevisionen kan sættes i Stand til at kontrollere Regnskabsførelsen, og hvorpaa Handelen paa sin Side kan sættes i Stand til at forklare saadanne Uoverensstemmelser som f. Ex. den i Statsrevisionsbetænkningen (S. 137—140) paaviste Forstjæl paa over 20,000 Kr. Det forøgede Arbejde, som vilde følge af, at Pengeregnskab indførtes ved Siden af det brugelige Vareregnskab, synes heller ikke at kunne blive saa uoverkommeligt, som Ministeren antager. Det maa nemlig erindres, at der ved hvert Handelsaars Afslutning medfølger en Riste over Beholdningerne med Tilspjelse af Værdien for hver enkelt Varefort. Derved er altsaa Grundlaget givet; og det forøgede Arbejde vil da væsentligst bestaa i at omsætte Værdierne, naar den nye Lagt indføres. Men, naar denne modtages, vil det formentlig alligevel være nødvendigt at foretage en Opgjørelse af Beholdningernes Varemængder. Om Betjentenes Arbejde end vilde forges en Del paa en iøvrigt travl Tid, ere de Beregninger, hvorom her er Tale, dog saa simple, at Forøgelsen i Arbeidsmængde næppe kan være særdeles betydelig. Da Ministeren, som sagt, selv erkjender Nytten af en sliq Foranstaltning's Indførelse, venter Udvalgets Flertal, at han vedvarende vil have sin Opmærksomhed henvendt paa denne Opgaves Løsning, og derfor nærmere vil undersøge, hvad dertil kræves, idet man dog haaber, at de Offre, som Staten dertil maatte bringe, ikke vil vise sig for store ligeoverfor de Fordele, som ligger i en virksom Kontrol fra Revisionens Side, en Kontrol, som Administrationen vistnok maa sætte lige saa stor Pris paa som den bevilgende Myndighed.

Naar Indenrigsministeren i sin Skrivelse minder om, at Værdierne af Beholdningerne i Grønland ikke udgjøre nogen Post i den grønlandste Handels Regnskab, at Handelen i Grønland er en Byttehandel (hvilket dog kun tilbids kan siges at være Tilfældet), og at Administrationens løbende Udgifter for største Delen afholdes ved Forbrug af Varer, da kan dette næppe have nogen væsentlig Indflydelse paa Regnskabsførelsen, efter som Pengewærdier dog stadig i alle disse Tilfælde maa bruges som Maalestof for Værdernes Værdi, hvad enten disse modtages paa Dplag, byttes mod andre Varer, bruges til Administrationens Forsyning eller lignende. Var dette ikke Tilfældet, vilde al Kontrol være mere tilsyneladende end virkelig.

I Anledning af Ministerens fylbige og oplysende Meddelelser om det grønlandste Finantsoverslags Affattelse skal man foreløbig bemærke, at Statsrevisionens Udtalelse om samme kun havde Hensyn til en Udgift i Grønland, derimod hverken til Indtægter eller Udgifter her i Staden. — Selv om de sidste Skibe fra Grønland ikke hjemkomme hertil, før Finantloven alt er under Behandling i Rigsdagen, vil det dog uden Tvivl med disse være muligt fra Inspektørerne i Grønland at faae Meddelelse om, hvilke Overfridelser allerede have fundet Sted eller hvilke ventes, og paa Grundlag deraf at foretage saadanne Indringer i Finantloven under dennes Behandling i Rigsdagen, at en nærmere Overensstemmelse imellem Overflag og Regnskab deraf vil følge. Man skal ved denne Leilighed minde om det i forrige Samling af Folkethingets tilsvarende Udvalg omtalte særdeles oplysende Tilfælde: Haandværkeres Udsending (Statsrevisionens Betænkning for 1873—74 S. 102 og Rigsdagstidenden 1875—76 B Sp. 23).

Undertegnede Minestad antager vel, at det vilde være ønskeligt, om Regnskaberne i Grønland førtes ogsaa som Pengeregnskaber, og at det derfor er at haabe, at Ministeriet vil tage under nære Overveelse, om dette Formaal kan naas uden uforholdsmæssige Offre; men for Tiden kan jeg ikke udtale nogen Mening om, hvorvidt dette er muligt, — hvorved jeg skal bemærke, at nogle af de foranstaaende Udtalelser af Flertallet vist hero paa en Misforstaaelse. Forøvrigt kan jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, at den i Statsrevisionens Betænkning S. 137—40 paaviste Forstjæl mellem Værdiberegningerne ikke er af den Størrelse, at den kan vække Forundring eller Mistanke om, at nogen Uregelmæssighed skulde finde Sted; thi, naar forskellige Lagter lægges til Grund for Beregningerne, maa næsten uundgaelig en Forstjæl fremkomme, og en Forstjæl af 20,000 Kr paa saa store Værdier som dem, hvorom her er Tale, kan ikke kaldes betydelig.